

at tilforordne en Mand ved hver Skole, hvor Skolelæreren ikke kunde præstere, hvad man med Rette kunde forlange af ham i den Henseende. Der er vist endog Medlemmer, som synes, at dette egentlig er et ubetydeligt Spørgsmaal, men det er det i Virkeligheden ikke, thi enten vi ville vedligeholde den Armeesorganisation, vi have, eller vi ville stræbe efter, hvad den forrige Krigsminister antydede, nemlig en Militz eller et Landværn, bliver det lige nødvendigt, at Gymnastiken bliver strengt gennemført. Jeg kan i den Henseende anføre en Autoritet, en Mand, hvis Navn jeg troer har en god Klang her i Salen, nemlig Oberst Eschering; han har ytret, at, dersom man engang kom saavidt, at man kunde faae en Militz, var det aldeles nødvendigt, at man strax greb Drengen og ikke gav slip paa ham, for hans Værnepligt var forbi. Jeg kan altsaa ikke Andet end udtale, at det var meget ønskeligt, om dette blev den sidste Gymnastikdirecteur; thi hvor ivrig og virksom han end vil være, kan han i Reglen dog kun komme hvert 3die, 4de eller 5te Aar til hver Skole, og en saadan Inspectionsreise gjør i Virkeligheden ikke mere Nytte end en Bispevisitation; derom er jeg overbevist.

Chr. Jensen: Det Foredrag, vi idag have hørt af det ærede Medlem for Dens Amt 4de Valgkreds (H. E. D. Müllertzen), kan jeg ikke Andet end knytte nogle Bemærkninger til. Det ærede Medlem urgerede en Deel mod det ærede Medlem for Veile Amt 3die Valgkreds (Th. Nielsen), som igaar havde Ordet om den Sag, der er omtalt i Betænkningen under Nr. 46 med Hensyn til det brittiske Bibelselskabs Forhold ligeoverfor Baisenhuset. Han dvælede særligt ved, at Bibelen ikke skulde udbredes uden Apokrypherne, og fremhævede stærkt, at den, der ikke holder paa Apokrypherne, heller ikke holder paa en friere Betragtning af sin Kirke. Dette synes mig dog at være en besynderlig Maade at opfatte den friere Betragtning paa; det forekommer mig virkelig underligt, at det skulde være Frihed for en Kirke, at man absolut skal kjøbe en Bibel, indeholdende ogsaa Apokry-

pherne. Jeg kan som sagt ikke forstaae denne Opfattelse, og det ærede Medlem maa altsaa have et andet Syn paa Sagen end jeg. I Anledning af det ærede Medlems Ytringer, kom jeg imidlertid til at see, hvad Sjællands Biskop ifølge Beretningen om Forhandlingerne i Kirkecommissjonen Side 197 har ytret i den nævnte Commissjon, hvor han gjør det brittiske Bibelselskab identisk med den reformeerte Kirke. Jeg kan heller ikke erkjende denne Opfattelse for rigtig, thi den reformeerte Kirke siger, at de apokryphiske Bøger ere profane Skrifter, hvorimod jeg troer, at det brittiske Bibelselskab har et andet Syn paa denne Sag og vistnok meget godt kan støtte sig til den Opfattelse, som den lutheriske Kirke har med Hensyn til Apokrypherne, nemlig den Opfattelse, at de vel ikke ere indblæste af Gud, de have ikke samme Værd som de kanoniske Bøger, men ville dog altid være nyttige og opbyggelige at læse. Jeg troer nu virkelig, at det brittiske Bibelselskab maa have samme Syn paa Sagen, men vi maae ikke glemme, hvorledes det brittiske Bibelselskab er stiftet, og hvorfra det har sine store Midler. Disse ere nemlig opstaaede ved frivillige Sammenstod for at virke til Udbredelsen overalt i Verden af hellige Skrifter, der ere indblæste af Gud. Det see vi Exempel paa, naar vi lægge Mærke til, at det brittiske Bibelselskab lader Bibelen trykke i 200 forskjellige Tungemaal og med en Opoffrelse af 1½ Million Rd. aarligt. Det er derfor naturligt, at et saadant Selskab, som er stiftet ved privat Samvirken og saaledes virker under friere Former, ikke vil bidrage til at udbrede Skrifter, som ikke ere indblæste af Gud og ikke i den Forstand som de kanoniske Skrifter høre til den hellige Skrift. Sagen er simpelthen den, at det ikke er Modtagerne, som skulle bestemme, hvad Giverne skulle give. Giverne staae med frie Hænder og have Raadighed til at sige: Det og det ville vi give, og de, som ere Modtagere, have naturligvis Frihed med Hensyn til, hvorvidt de ville modtage den Gave, der bydes dem, eller ikke, men have ikke nogen Ret til at bestemme, hvorledes Gaven skal være. Jeg betragter det nemlig som en Gave, naar det brittiske Bibelselskab virker her i Landet med